

Ja polle siis ka imme,
Kui kannad petja nimme,
Mis margusega kainud,
Siis on so auu keik lainud!!

Kiwi saar.

Some merre laahes seisab üks saar, mis suurde kiowidega kaetud on. Ühtegi ellawat hingi ei olle sealt saare pealt leida, muud kui mõnni rohhukõrreke, mis kiowide wahhelt waewaga ennast üllešaeanud.

Mitme aastade eest tagasi, läks üks laew seal randa, nenda et kõik se laewa täis laenede roaks sai. Matrused katsusid ennast veel ühhe suure padiga merre háddast peästa ja maale sõuda; said agga ühhest surest laineist ümber wišsatud ja merrepõhja maetud. Kaptein üksi peäsiš omma abbitasa, laste ja ühhe jau omma warrandusega, laua tükkiide peal elluga selle tühja kiwi saare peale, kust ta

mõnne mõdaminneja laewaga lootis jáisse ár-
rapedášwat.

Agga ilma ašjata olli nende waeste õnnetumate otus ja lotus! Mitte ühte ainust laewa ei lainud sealt mõda, ja ilmaašjata olli keik nende hádda appikarjumine ja peašmine, sest hirmsast nálja surmast! Proua ja lapsed nörkessid pea nálja kätte árra; agga kes jónab selle waese õnnetuma išsa kurbdust ja súddamewallu üslesse panna, mis ta neid mahhamattes tundis? olgu se rákimata! — Siis panni ta ka selle rahhawarranduse, mis ta ennesega laewa pealt liggi olli vótnud ja mis temmal nüüd üsna ilmaašjato, näitis ollewad, ühhe kiwi alla ja kirjutas selle samma peale friidiga omma õnnetust lühhidelt üsles, kus ta ka sedda passus, et temma rahha waestele árrajaggada ja temma ommakside hingedede eest palluda.

Kaua aega párrast sedda, leidsid kallamehed selle õnnetuma mehhe surnu kehha sealt tühja saare pealt, kelle pea kiwi peale toetatud ja kus peal ka üks poolkuštunud kirri